

[Harald Nielsen.]

sagen ikke i det tilfælde, vi her behandler. Der er ikke tale om at skaffe landet to landbohøjskoler i stedet for én; der er tale om eventuelt at flytte den ene, vi har, et andet sted hen.

Imod dette har sagkundskaben ude på skolen forskellige væsentlige indvendinger, bl. a. at det både anlægsmæssigt og driftsmæssigt bliver en dyrere løsning, hvis skolen skal flyttes. Det hævdes, at hvis skolen efter en flytning skal have de samme arbejds- og forskningsmæssige vilkår som på sit nuværende sted, må også andre institutioner flyttes, forsøgslaboratoriet og forsøgsmejeriet må følge med, og der må i hvert fald, hvis skolen kommer til at ligge uden for Sjælland, foretages en nytablering svarende til arboretet, skovbrugsforsøgsstationen ved Hørsholm. En skoleskov, svarende til den skoleskov på 500 ha, som man i øjeblikket forhandler om at få i Gribskov, der er statsskov, må ligeledes skaffes, og hvis man tænker sig landbohøjskolen placeret på Fyn, må den skaffes hos private skovejere. Landbohøjskolens lærere peger også på andre ting, som det er nødvendigt at have i nærheden af skolen, hvis den skal have samme virkevilkår som på Frederiksberg. Endvidere hævdes det, at driften vil blive dyrere, fordi man i en vis udstrækning må have, om jeg så må sige, heldagsfolk som medhjælp ved undervisning og forskning, hvor man nu for en del klarer sig med folk, der har job ved skolen som bibeskæftigelse, idet de er tilknyttet andre videnskabelige institutioner.

Jeg nævner dette uden i øvrigt at gå i detaljer. Dog er der grund til at nævne en anden indvending, som i hvert fald jeg lægger vægt på, og som landbohøjskolens lærerforsamling fører frem, nemlig at man ved en flytning af skolen langt bort skaber store overgangsvanskeligheder i den tid, der hengår, til den nye skole står færdig, ligesom det sidst, men ikke mindst, hævdes, at man ved en flytning klipper den gennem mange år oparbejdede værdifulde forbindelse med andre læreanstalter og forskningsinstitutter over, hvorved skolen gennem en lang årrække, indtil tilsvarende forbindelser og samarbejde er skabt andetsteds, får en ringere videnskabelig status, end den har i dag. Det siges f. eks., at Risøanlægget efter

fagfolks mening vil få større og større betydning for landbohøjskolens forskningsarbejde på forskellige felter, og at det samarbejde, der her er skabt, i høj grad vil vanskeliggøres ved en placering af skolen uden for Sjælland.

Imidlertid må disse indvendinger vel i det væsentlige forsvinde, såfremt landbohøjskolen placeres i Københavns nærhed. Jeg har bemærket mig, at professor Axel Pedersen, der i øvrigt ikke ønsker skolen udflyttet, peger på, at hvis man endelig vil dette, kan man måske ved Tåstrup få egnede arealer af en sådan størrelse, at der kunne være tale om en udflytning dertil. Jeg ved ikke, om arealer kan fås ved Tåstrup, men det er altså en ny tanke, der er udkastet, og som jeg synes vi også må tage stilling til. For placeringen dér skulle det ikke være nødvendigt at flytte forsøgsmejeriet, etablere andet arboret, skoleskov o. s. v., hvorfor det ville blive noget billigere end en flytning helt bort fra Sjælland. Man må vel også kunne gå ud fra, at placeringen f. eks. i Tåstrup skulle betyde, at de hidtidige forbindelser og samarbejde med andre forskningsinstitutter og læreanstalter i København kunne bevares uændret, ligesom overgangsvanskelighederne ville blive væsentlig mindre, da der her bedre kan ske etapevis udflytning.

I hvert fald vil jeg gerne i det udvalgte, jeg går ud fra bliver nedsat, have oplyst, hvad en flytning f. eks. til Tåstrup eller et andet sted, som ligger i tilsvarende afstand fra København og har gode trafikforbindelser, vil betyde med hensyn til omkostningerne ved at få bygget en ny læreanstalt, og jeg vil også gerne høre, om lærerforsamlingen mener, at man ved ikke at flytte længere bort kan bevare kontakten til de institutioner, skolen nu har samarbejde med, et samarbejde, som skolen lægger meget afgørende vægt på.

Der er altså efter min mening endnu adskilligt, vi må have rede på, inden vi tager endelig stilling til spørgsmålet om landbohøjskolens placering. Det gælder — og dér er jeg ganske enig med det ærede medlem hr. Carl Petersen — under fornøden hensyntagen til økonomien at finde den løsning, som giver de bedst mulige vilkår for den fremtidige undervisning og forskning på området. Det er det, der først og